

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

24 päivänä marraskuuta 2021 *

Henkilöstö – EIP:n henkilöstö – Terveystila – Työkyky – Perusteeton poissaolo –
Kumoamiskanne – Työkyvyttömyyden käsite – Täysi harkintavalta –
Taloudellisloueiset riidat – Työkyvyttömyyseläkkeen takautuva maksaminen –
Vahingonkorvauskanne

Asiassa T-370/20,

KL, edustajinaan asianajajat L. Levi ja A. Champetier,

kantajana,

vastaan

Euroopan investointipankki (EIP), asiamiehinnä G. Faedo ja M. Loizou, avustajanaan asianajaja A. Duron,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 a artiklaan perustuvasta kanteesta, jolla vaaditaan ensinnäkin kumoamaan EIP:n 8.2. ja 8.3.2019 tekemät päätökset, joissa kantaja on todettu työkykyiseksi ja hänen poissaolonsa perusteettomaksi 18.2.2019 alkaen, ja tarvittavilta osin EIP:n pääjohtajan 16.3.2020 tekemä päätös, jolla ne pidetään voimassa, toiseksi velvoittamaan EIP maksamaan kantajalle työkyvyttömyyseläkettä takautuvasti 1.2.2019 alkaen ja kolmanneksi korvaamaan kantajalle kyseisten päätösten johdosta väitetysti aiheutunut vahinko,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit P. Nihoul (esittelevä tuomari) ja R. Frendo,

kirjaaja: hallintovirkamies L. Ramette,

ottaen huomioon menettelyn kirjallisessa vaiheessa ja 24.6.2021 pidetyssä istunnossa esitetyn,
on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantaja KL työskenteli vuosina 1997–2001 IT-konsulttina Euroopan investointipankille (EIP).
- 2 Vuoden 2001 syyskuusta lähtien hän oli EIP:n palveluksessa toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen nojalla.
- 3 Kantajan useiden poissaolojaksojen jälkeen EIP ilmoitti hänelle 22.5.2017 päivätyllä kirjeellä, että EIP:tä työkyvyttömyysasioissa neuvoa-antava lääkäri A oli suositellut, että hänet asetettaisiin tilapäisesti osittaiselle (joka vastaa 50 prosenttia) työkyvyttömyyseläkkeelle kuuden kuukauden ajaksi 1.6.2017 lukien.
- 4 Kantaja ilmoitti 1.6.2017 päivätyllä kirjeellä kiistävänsä A:n suosituksen ja vaati lääketieteellisen lausuntomenettelyn käynnistämistä, jotta arvioitaisiin hänen väitetysti täydellinen kyvyttömyytensä jatkaa tehtävissään EIP:n palveluksessa.
- 5 EIP täsmensi kantajalle 9.10.2017 lähetetyllä kirjeellä, että vaadittu menettely oli EIP:n henkilöstösääntöjen täytäntöönpanemiseksi annettujen EIP:n henkilöstöön sovellettavien hallinnollisten säännösten (jäljempänä hallinnolliset säännökset) liitteessä X olevassa 4 artiklassa tarkoitettu menettely ja ilmoitti hänelle, että B oli nimetty riippumattoman lääkärin ominaisuudessa viemään se päätökseen.
- 6 Kantaja tapasi 18.10.2017 B:n, joka vahvisti A:n lausunnon ja toimitti päätelmänsä 29.11.2017 EIP:lle ja 11.12.2017 kantajalle.
- 7 EIP ilmoitti 14.12.2017 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että keskustelut hänen paluunsa mahdollistamiseksi osa-aikatyöhön kolmen kuukauden ajaksi muuhun kuin hänen aiemmin hoitamaansa tehtävään olivat käynnissä ja, että 1.1.2018 ja hänen tehtäviinsä palaamisen välisenä aikana hänen ei tarvinnut saapua EIP:iin.
- 8 Kantajan asianajaja katsoi 28.12.2017 lähetetyssä faksissa, että menettely, joka olisi pitänyt panna toimeen, ei ollut hallinnollisten säännösten liitteessä X olevassa 4 artiklassa tarkoitettu lääketieteellinen lausuntomenettely vaan menettely työkyvyttömyyslautakunnassa, josta säädetään EIP:n henkilöstöön sovellettavaa eläkejärjestelmää koskevan siirtymäsäännösten (jäljempänä eläkejärjestelmää koskeva säännöstö) 13-1 artiklassa tarkoitettu. Näin ollen hän kyseenalaisti päätelmät, jotka EIP aikoi tehdä lääketieteellisen lausuntomenettelyn perusteella.
- 9 Kantajan asianajaja pyysi 19.1.2018 lähetetyllä faksilla, että EIP aloittaa menettelyn työkyvyttömyyslautakunnassa hallinnollisten säännösten 11.3 artiklan ja eläkejärjestelmää koskevan säännösten 13-1 artiklan perusteella.
- 10 EIP hyväksyi 7.2.2018 päivätyllä kirjeellä kantajan pyynnön ja kehotti tätä nimeämään häntä työkyvyttömyyslautakunnassa edustavan lääkärin sekä toimittamaan tämän viimeksi mainitun lääkärin lausunnon viimeistään 16.2.2018, ottaen huomioon, että hänen katsottaisiin olevan tilapäisesti täysin työkyvytön siihen saakka, kunnes työkyvyttömyyslautakunta on antanut lausuntonsa.

- 11 Kantajan asianajaja ilmoitti EIP:lle 28.3.2018 lähetetyllä faksilla, että hänen asiakkaansa oli nimennyt hoitavan lääkäriinsä C:n edustamaan häntä työkyvyttömyyslautakunnassa ja että kaikki lääketieteelliset asiakirjat, jotka liittyvät esillä olevaan ongelmaan, toimitettaisiin kyseiselle lautakunnalle heti, kun se olisi perustettu.
- 12 Kantajan asianajaja lähetti EIP:lle 24.4.2018 faksilla muun muassa C:n lausunnon, joka koski riidanalaisia lääketieteellisiä kysymyksiä ja joka oli tarkoitettu työkyvyttömyyslautakunnalle.
- 13 EIP ilmoitti 26.10.2018 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että työkyvyttömyyslautakunnan muodostivat kantajaa edustava lääkäri C, EIP:tä edustava lääkäri A ja kahden ensin mainitun yhteisesti nimeämä lääkäri D, joka toimisi työkyvyttömyyslautakunnan puheenjohtajana eläkejärjestelmää koskevan säännösten 13-1 artiklan mukaisesti. EIP pyysi lisäksi kantajaa osallistumaan työkyvyttömyyslautakunnan kokoukseen 9.11.2018.
- 14 Kantajan asianajaja ilmoitti 2.11.2018 lähetetyllä faksilla, ettei tähän pyyntöön voitu suostua kantajan terveydentilan vuoksi.
- 15 EIP ilmoitti 6.11.2018 päivätyllä kirjeellä kantajan asianajajalle, että kantajan terveydentila ei muodostanut estettä hänen osallistumiselleen työkyvyttömyyslautakunnan kokoukseen, ja että tämä viimeksi mainittu kokoontui sitä paitsi arvioimaan kyseistä terveydentilaa kantajan pyynnöstä.
- 16 EIP kutsui kantajan 14.11.2018 päivätyllä kirjeellä vain työkyvyttömyyslautakunnan puheenjohtajan lääkäri D:n kanssa 21.11.2018 pidettävään tapaamiseen, johon kantaja saapui.
- 17 Kuten vastaajan vastauksen 15 kohdasta ilmenee, EIP sai 21.12.2018 D:ltä tämän allekirjoittaman asiakirjan, joka oli päivätty 18.12. ja jonka otsikko oli ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”. Sen sisältö oli sanamuodoltaan seuraava:

”Psyykkisen ongelmansa vuoksi [KL] on kyvytön palaamaan viimeiseen työtehtäväänsä ja entisen työnantajansa palvelukseen. Hän on siis kyvytön työskentelemään EIP:ssa muttei yleisillä työmarkkinoilla. Työkyvyttömyyslautakunta on asiasta yksimielinen.”
- 18 Vastaajan vastauksen 16 kohdasta ilmenee lisäksi, että D toimitti samanaikaisesti työterveysyksikköön täydellisen lausunnon, joka oli myös päivätty 18.12.2018 ja jonka otsikko oli ”Työkyvyttömyyslautakunnassa 9.11.2018 annettu lääketieteellinen asiantuntijalausunto”. Tämä lausunto sisälsi saman päätelmän kuin asiakirja, jonka otsikkona on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”.
- 19 Kantaja lähetti 27.12.2018 EIP:lle muistutuksen, joka koski työkyvyttömyyslautakunnan lausuntoa. Työkyvyttömyyslautakunta vastasi, ettei se ollut vielä kukaan vastaanottanut kyseistä lausuntoa.
- 20 EIP ilmoitti 8.2.2019 päivätyllä kirjeellä kantajan asianajajalle, että työkyvyttömyyslautakunta oli 23.1.2019 toimittanut sille yksimielisesti hyväksytyn päätöksensä, jonka mukaan kantaja ei ollut työkyvytön, ja pyysi viimeksi mainittua palaamaan työhön 18.2. alkaen otettuaan ensin yhteyttä henkilöstöhallinto- ja työhyvinvointiyksikköön keskustellakseen siitä, miten hänen työhön paluunsa tulisi tapahtumaan. Tämän kirjeen liitteenä oli kolme lomaketta, joiden otsikkona oli ”Invalidity committee decision” (työkyvyttömyyslautakunnan päätös), joissa ruutuun ”not invalid” (työkykyinen) oli pantu rasti. Kaksi näistä lomakkeista oli päivätty 16.1.2019 ja kolmas

23.1.2019 (jäljempänä 16. ja 23.1.2019 päivätyt lomakkeet). Tässä samassa 8.2.2019 päivätyssä kirjeessä EIP totesi lisäksi, että sen työterveysyksikkö oli saanut D:ltä täydentävän asiakirjan, joka voitaisiin toimittaa kantajalle pyynnöstä.

- 21 Tähän 8.2.2019 päivättyyn kirjeeseen sisältyvä päätös (jäljempänä 8.2.2019 tehty päätös) muodostaa käsiteltävän kanteen yhteydessä riitautetun ensimmäisen päätöksen siltä osin kuin siinä todetaan kantaja työkykyiseksi ja hänen poissaolonsa perusteettomaksi 18.2.2019 alkaen.
- 22 Kantajan asianajaja pyysi 14.2.2019 päivätyllä faksilla EIP:tä toimittamaan hänelle eläkejärjestelmää koskevan säännösten 15-3 artiklassa tarkoitetun työkyvyttömyyslautakunnan perustellun lausunnon.
- 23 EIP toimitti 8.3.2019 päivätyllä kirjeellä kantajan asianajajalle edellä 17 kohdassa mainitun asiakirjan, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, ja selitti tulkinneensa sitä niin, että siinä ehdotetaan järjestelyä, jossa kantaja lähtisi lopullisesti EIP:n palveluksesta rahasummaa vastaan. Tällainen järjestely olisi ollut mahdollinen Luxemburgin sosiaaliturvajärjestelmässä mutta ei EIP:n oikeudellisissa puitteissa.
- 24 Näin ollen EIP toisti samassa kirjeessä, että työkyvyttömyyslautakunnan päätöksen, jossa kantaja todettiin työkykyiseksi, mukaisesti kantajan olisi pitänyt palata palvelukseen 18.2.2019. Se lisäsi, että kantajan poissaoloa pidettäisiin perusteettomana hallinnollisten säännösten liitteessä X olevan 3.4 artiklan mukaisesti, joten päivät, joina hän ei ollut työskennellyt, vähennettäisiin hänen vuosilomastaan.
- 25 Kyseiseen 8.3.2019 päivättyyn kirjeeseen sisältyvä päätös (jäljempänä 8.3.2019 tehty päätös) on käsiteltävän kanteen yhteydessä toinen riidanalainen päätös siltä osin kuin siinä todetaan kantaja työkykyiseksi ja hänen poissaolonsa perusteettomaksi 18.2.2019 alkaen.
- 26 Kantajan asianajaja valitti EIP:lle 29.3.2019 lähettämällään faksilla 8.2. ja 8.3.2019 tehdyistä päätöksistä. Tämän faksin liitteenä oli C:n 15.3.2019 laatima lääkärintodistus, jossa tämä esitti, että ”työkyvyttömyyslautakunnan yksimielinen näkemys, joka ilmaistiin sen 9.11.2018 esittämässä päätelmissä, [oli], että [kantaja oli] työkyvytön mahdollisen EIP:n työhön paluun osalta” ja että, jos hän olisi ymmärtänyt oikein EIP:lle toimitetun lomakkeen, ”hän olisi pannut rastin ruutuun ”invalid” viitaten EIP:hen”.
- 27 Kantajan asianajajalle 2.5.2019 lähettämässään kirjeessä EIP vahvisti 8.2. ja 8.3.2019 tehdyt päätöksensä.
- 28 Sen jälkeen, kun kantaja oli itse esittänyt asiaa koskevan pyynnön, hän vastaanotti 16.5.2019 D:ltä asiakirjan, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnassa 9.11.2018 annettu lääketieteellinen asiantuntijalausunto”, sekä allekirjoitetun post-it-lapun, jossa täsmennettiin, että työkyvyttömyyslautakunnan päätöksessä todellakin todettiin kantaja ”työkyvyttömäksi suhteessa EIP:hen”.
- 29 Kantaja pyysi 8.6.2019 sovittelumenettelyn aloittamista EIP:n henkilöstösääntöjen 41 artiklan nojalla. Tämä pyyntö koski 8.3.2019 tehtyä päätöstä sikäli kuin sillä vahvistettiin 8.2.2019 tehty päätös siltä osin kuin siinä todettiin hänen poissaolonsa perusteettomaksi 18.2.2019 alkaen ja sovellettiin hallinnollisten säännösten liitteessä X olevaa 3.4 artiklaa vähentämällä hänen perusteettomat poissaolopäivänsä hänen vuosilomistaan.

- 30 EIP ilmaisi 25.7.2019 päivätyllä kirjeellä suostumuksensa kyseisen menettelyn aloittamiseen.
- 31 Kantajan palkan maksu keskeytettiin 1.8.2019 alkaen, koska hän oli käyttänyt loppuun hänellä olleet lomapäivät.
- 32 Lääkäri C on 12.9.2019 päivätyssä kantajalle lähetetyssä kirjeessä selittänyt, että aluksi hän oli pannut rastin ruutuun "invalid" (työkyvyttö) ja että tämän jälkeen, oltuaan yhteydessä EIP:hen, joka oli ilmoittanut hänelle, että kaksi muuta lääkäriä olivat panneet rastin ruutuun "not invalid" (ei työkyvyttö) ja että hänen olisi tehtävä samoin, hän oli muuttanut vastaukseen "not invalid" ajatellen, että lomaketta käytettäisiin osoittamaan, että kantaja ei ollut työkyvyttö yleisiin työmarkkinoihin nähden.
- 33 D on kirjoittanut 18.9.2019 päivätyssä sähköpostiviestissä kantajalle seuraavaa:
- "EIP antoi minulle tehtävän, jonka katson suorittaneeni. Kolmen lääkärin asiantuntijalautakunnan päätelmä oli työkyvyttömyys suhteessa viimeiseen työpaikkaan, toisin sanoen EIP:hen, mutta ei suhteessa yleisiin työmarkkinoihin, mikä ei ole synonyymi kyvylle palata työhön EIP:ssä. Kolme lääkäriä ovat katsoneet, että ette voi enää palata EIP:hen. Tämä on selvästi todettu asiantuntijalausunnossani ja työkyvyttömyyslautakunnan päätelmässä (joka sisältää lääketieteellisten tietojen luottamuksellisuuteen liittyvistä syistä ainoastaan asiantuntijalausunnon viimeisen virkkeen eikä lääketieteellistä diagnoosia: asiantuntijalausunto on lähetetty ainoastaan EIP:n lääkärille). Olen lähettänyt teille nämä molemmat asiakirjat.
- En näe, miltä osin voisin olla vielä täsmällisempi. Jos EIP:n hallinto tulkitsee kyseistä lausuntoa ja kyseistä päätelmää omalla tavallaan, se on selvítettävä oikeudellisesti heidän kanssaan. Asiantuntijalausunnon mukaan olette työkyvyttö suhteessa viimeiseen työpaikkaan."
- 34 Kantajan asianajaja vetosi 27.11.2019 päivätyssä sähköpostiviestissä sovittelulautakunnalle siihen, että EIP oli tehnyt virheen työkyvyttömyyslautakunnan päätelmiä soveltaessaan ja tulkinnut virheellisesti omaa työkyvyttömyyden käsitettään, sellaisena kuin se ilmeni eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklasta, jonka mukaan työkyvyttömyyttä oli arvioitava suhteessa EIP:n asianomaisen työntekijän hoitamaan tehtävään.
- 35 Sovittelulautakunnan puheenjohtaja ilmoitti 20.1.2020 EIP:n pääjohtajalle, että sovittelumenettely oli epäonnistunut.
- 36 EIP totesi 16.3.2020 päivätyssä kirjeessä sovittelumenettelyn epäonnistumisen ja toimitti kyseisen lautakunnan päätelmät kantajalle. Tähän kirjeeseen sisältyvä päätös – siltä osin kuin sillä vahvistetaan sovittelulautakunnan päätelmät ja näin ollen 8.2. ja 8.3.2019 tehdyt päätökset – riitautetaan tarvittavilta osin käsiteltävässä kanteessa.
- 37 Kantaja esitti 18.2.2019 ja 28.12.2020 välisenä aikana useita lääkärintodistuksia perustellakseen poissaolojaan työstä.
- 38 EIP kutsui 12.6., 18.7., 13.8., 25.9., 28.10., 14.11. ja 18.12.2019 sekä 15. ja 25.2.2020 kantajan lääkärintarkastuksiin, jotka oli määrä järjestää vastaavasti 18.6., 8.8., 27.8., 2.10., 4.11., 25.11. ja 23.12.2019 sekä 3. ja 28.2.2020.
- 39 Kantaja kieltäytyi asianajajansa välityksellä kyseistä lääkärintarkastuksista ja toimitti lääkärintodistuksia, jotka osoittivat, että hän oli kykenemätön saapumaan niihin.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 40 Kantaja nosti käsiteltävän kanteen 11.6.2020 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jätetyllä kannekirjelmällä.
- 41 Samana päivänä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jätetyllä kirjeellä kantaja esitti tunnistetietojen poistamista koskevan pyynnön. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi tämän pyynnön 21.7.2020 tehdyllä päätöksellä.
- 42 Vastinekirjelmä, kantajan vastaus ja vastaajan vastaus jätettiin vastaavasti 17.9.2020, 25.11.2020 ja 19.1.2021.
- 43 Kantaja esitti 26.4.2021 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan perusteella lisätodisteita.
- 44 Unionin yleinen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti 27.4.2021 esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa menettelyn suullisen vaiheen ja kehotti työjärjestyksen 89 artiklassa tarkoitettuina prosessinjohtotoimina asianosaisia toimittamaan tiettyjä asiakirjoja ja esitti niille kirjallisia kysymyksiä, joihin se pyysi niitä vastaamaan kirjallisesti. Asianosaiset vastasivat näihin pyyntöihin asetetussa määräajassa.
- 45 Asianosaisten lausumat sekä vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 24.6.2021 pidetyssä istunnossa.
- 46 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi istunnon aikana yhtäältä EIP:tä esittämään uusia asiakirjoja ja vastaamaan useisiin kysymyksiin ja toisaalta kantajaa esittämään huomautuksensa EIP:n antamista vastauksista, minkä molemmat asianosaiset tekivät asetetuissa määräajoissa.
- 47 Menettelyn suullinen vaihe päätettiin 29.7.2021.
- 48 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa 8.2. ja 8.3.2019 tehdyt päätökset siltä osin kuin hänet todetaan niissä työkykyiseksi ja hänen katsotaan olleen perusteettomasti poissa 18.2.2019 alkaen
 - kumoaa tarvittavilta osin EIP:n pääjohtajan 16.3.2020 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä vahvistetaan sovittelulautakunnan päätelmät, ja siten kumoaa 8.2. ja 8.3.2019 tehdyt päätökset
 - näin ollen velvoittaa EIP:n maksamaan työkyvyttömyyseläkettä takautuvasti 1.2.2019 alkaen ja työkyvyttömyyseläkkeelle viivästyskorkoa siihen asti, kunnes maksut on suoritettu kokonaan; viivästyskorot lasketaan Euroopan keskuspankin (EKP) vahvistaman korkokannan mukaan korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä
 - velvoittaa EIP:n korvaamaan hänelle aiheutuneen henkisen kärsimyksen
 - velvoittaa EIP:n korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.
- 49 EIP vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen osittain tutkimatta

- hylkää kanteen perusteettomana kokonaisuudessaan
- velvoittaa kantajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Kumoamisvaatimus

- 50 Kantaja vetoaa kumoamisvaatimuksensa tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste perustuu eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 ja 48-1 artiklan ja hallinnollisten säännösten 11.1 ja 11.3 artiklan rikkomiseen sekä ilmeiseen arviointivirheeseen, kun taas toinen kanneperuste koskee huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä.
- 51 Ensimmäisessä kanneperusteessa kantaja väittää erityisesti, että kun EIP on todennut 8.2. ja 8.3.2019 tehdyissä päätöksissä, jotka on vahvistettu 16.3.2020 tehdyllä päätöksellä (jäljempänä riidanalaiset päätökset), että hän on työkykyinen ja että hänen poissaolonsa oli perusteeton 18.2.2019 alkaen, se on yhtäältä rikkonut eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 ja 48-1 artiklaa sekä hallinnollisten säännösten 11.1 ja 11.3 artiklaa ja toisaalta tehnyt ilmeisen arviointivirheen.
- 52 Kantajan mukaan nämä lainvastaisuudet johtuvat siitä, että työkyvyttömyyslautakunta oli todennut hänet työkyvyttömäksi suhteessa EIP:hen kahdessa asiakirjassa, joiden otsikot ovat vastaavasti ”Työkyvyttömyyslautakunnassa 9.11.2018 annettu lääketieteellinen asiantuntijalausunto” ja ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”.
- 53 Työkyvyttömyyslautakunnan näissä kahdessa asiakirjassa esittämä kanta vahvistettiin kantajan mukaan yhtäältä 12.9.2019 päivätyssä C:n antamassa todistuksessa ja toisaalta D:n 18.9.2019 päivätyssä sähköpostiviestissä.
- 54 Kantajan mukaan eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklassa tarkoitetun työkyvyttömäksi toteamisen osalta on riittävää, että toimihenkilö tai virkamies on työkyvytön suhteessa EIP:hen ilman, että työkyvyttömyyttä suhteessa yleisiin työmarkkinoihin on vahvistettava.
- 55 EIP katsoo sitä vastoin, että työkyvyttömyyslautakunnan lausunto ei perustu kantajan mainitsemiin asiakirjoihin vaan 16. ja 23.1.2019 päivättyihin lomakkeisiin, joissa työkyvyttömyyslautakunnan kolme jäsentä ovat panneet rastin ruutuun ”not invalid” (työkykyinen). Nämä kolme lomaketta yhdessä muodostavat EIP:n mukaan lausunnon, joka työkyvyttömyyslautakunnan oli toimitettava sille eläkejärjestelmää koskevan säännösten 15-4 artiklan mukaisesti.
- 56 EIP väittää, että työkyvyttömyyslautakunnan lausunnosta, jossa todettiin kantajan osalta ”työkykyinen”, seuraa, että hänen olisi pitänyt palata työhön EIP:ssä 18.2.2019 ja että muussa tapauksessa hänen oli katsottava olleen perusteettomasti poissa kyseisestä päivästä alkaen, kuten se on ilmoittanut 8.2. ja 8.3.2019 tehdyissä päätöksissä.
- 57 EIP:n mukaan eläkejärjestelmää koskevassa säännöstyössä tunnustetaan vain yhdentyyppinen työkyvyttömyys, eli työkyvyttömyys yleisillä työmarkkinoilla, ei työkyvyttömyyttä, joka olisi olemassa vain suhteessa EIP:hen.

Työkyvyttömyyslautakunnan lausunnon muodostavat asiakirjat

- 58 Kuten edellä 52, 53 ja 55 kohdasta ilmenee, asianosaiset ovat erimielisiä asiakirjoista, jotka on otettava huomioon sen määrittämiseksi, oliko kantaja työkyvyttömyyslautakunnan mukaan työkyvytön vai ei.
- 59 Käsiteltävässä asiassa edellä 17, 18 ja 20 kohdasta ilmenee, että 8.2. ja 8.3.2019 tehtyjen päätösten tekemisen ajankohtana EIP:n hallussa oli
- asiakirja, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä” ja joka vastaanotettiin 21.12.2018
 - 16. ja 23.1.2019 päivätyt lomakkeet, jotka vastaanotettiin tammikuussa 2019
 - lausunto, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnassa 9.11.2018 annettu lääketieteellinen asiantuntijalausunto”, joka oli lähetetty 18.12.2018 EIP:n työterveysyksikölle, joka – kuten 8.3.2019 tehdyssä päätöksessä todetaan – ilmoitti sen sisällöstä EIP:n hallinnolle paljastamatta arkaluonteisia henkilötietoja; kyseisen asiakirjan alaosassa mainittu päätelmä oli yhteneväinen asiakirjaan, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, sisältyvän päätelmän kanssa.
- 60 EIP katsoo oikeudenkäyntikirjelmissään, että näistä asiakirjoista voitiin ottaa huomioon ainoastaan 16. ja 23.1.2019 päivätyt lomakkeet, ja tämä neljästä syystä.
- 61 Ensinnäkin nämä lomakkeet ovat sen mukaan ainoa virallinen todistusvoimainen asiakirja, joka sisältää työkyvyttömyyslautakunnan lausunnon eläkejärjestelmää koskevan säännösten 15-4 artiklan mukaisesti.
- 62 Toiseksi mainitut lomakkeet ovat myöhempiä kuin asiakirja, jonka otsikkona on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”.
- 63 Kolmanneksi työkyvyttömyyslautakunnan kolme jäsentä ovat allekirjoittaneet 16. ja 23.1.2019 päivätyt lomakkeet, kun taas asiakirja, jonka otsikkona on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, on ainoastaan D:n allekirjoittama.
- 64 Neljänneksi viimeksi mainitun asiakirjan otsikossa on EIP:n mukaan harhaanjohtava päiväys, koska työkyvyttömyyslautakunta ei tutkinut kantajaa 9.11.2018.
- 65 EIP:n ensimmäisen argumentin osalta on korostettava, että viimeksi mainittu ei ole esittänyt sisäistä sääntöä tai määräystä, josta ilmeni, että sen hallinnolle eläkejärjestelmää koskevan säännösten 15-4 artiklan mukaisesti toimitettu työkyvyttömyyslautakunnan lausunto olisi välttämättä esitettävä 16. ja 23.1.2019 päivätyjen lomakkeiden kaltaisella lomakkeella. Näin ollen ei voida katsoa, että nämä lomakkeet muodostivat työkyvyttömyyslautakunnalta peräisin olevan ainoan virallisen asiakirjan, jonka EIP oli oikeutettu ottamaan huomioon todetakseen kantajan työkyvyttömäksi.
- 66 EIP:n toisesta argumentista on todettava, että asiakirjan, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, aiemmuus suhteessa 16. ja 23.1.2019 päivättyihin lomakkeisiin ei ollut este sen huomioon ottamiselle, koska työkyvyttömyyslautakunnan jäsenet eivät ole kumonnet sen sisältöä, kun he ovat täyttäneet

kyseiset lomakkeet. Jos työkyvyttömyyslautakunnan jäsenet olisivat halunneet palata ensin mainitussa asiakirjassa esitettyyn arviointiin tai lieventää sitä, niiden olisi vain tarvinnut liittää mainittuihin lomakkeisiin tätä koskevia merkintöjä.

- 67 EIP:n kolmannen argumentin osalta on todettava, että vaikka asiakirja, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, on todellakin vain lääkäri D:n allekirjoittama, siinä viitataan työkyvyttömyyslautakuntaan kokonaisuudessaan ja todetaan tämän otsikon alla ”Lautakunnan kokoonpano: lääkäri [C], lääkäri [A], lääkäri [D]”. Eläkejärjestelmää koskevan säännösten 15-2 artiklan mukaan työkyvyttömyyslautakunta järjestää itse menettelynsä. Koska EIP ei ole esittänyt sellaista sääntöä tai määräystä, josta ilmenisi, että jokaisen työkyvyttömyyslautakunnan jäsenen on allekirjoitettava sen lausunto, tätä asiakirjaa ei voida näin ollen hylätä sen vuoksi, että sen on allekirjoittanut vain työkyvyttömyyslautakunnan puheenjohtaja, koska muut jäsenet ovat voineet valtuuttaa hänet laatimaan sen. EIP ei ole esittänyt yhtään seikkaa, joka osoittaisi, että muut työkyvyttömyyslautakunnan jäsenet kuin sen puheenjohtaja olisivat ottaneet etäisyyttä kyseisen asiakirjan ja lääketieteellisen asiantuntijalausunnon sisältöön.
- 68 EIP:n neljännestä argumentista on todettava, että päiväys 9.11.2018, joka on kyseisen asiakirjan otsikossa, ei voi johtaa siihen, että se hylättäisiin sen seikan johdosta, että kantaja ei ollut läsnä työkyvyttömyyslautakunnassa kyseisenä päivänä.
- 69 Kantajan mahdollista työkyvyttömyyttä määritettäessä merkitystä on nimittäin ainoastaan toteamuksilla, joita kukin työkyvyttömyyslautakunnan jäsen on todella tehnyt kantajan terveydentilasta, ja sillä, että kyseisen lautakunnan enemmistö tai lautakunta yksimielisesti tukee päätelmää, jonka se on tehnyt.
- 70 Yhtäkään näistä seikoista ei ole kuitenkaan kyseenalaistettu unionin yleisessä tuomioistuimessa. Yhtäältä asiakirjoista ilmenee, että kolme työkyvyttömyyslautakunnan jäsentä on tutkinut kantajaa koskevia lääketieteellisiä asiakirjoja ja että D on tavannut kantajan 21.11.2018. Toisaalta asianosaiset eivät kyseenalaista sitä, että kyseinen lautakunta oli yksimielinen katsoessaan, että kantaja oli työkyvytön suhteessa EIP:hen mutta ei suhteessa yleisiin työmarkkinoihin.
- 71 Näin ollen asiakirjaa, jonka otsikkona on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, ei voida hylätä sillä perusteella, että siinä oleva päivämäärä ei ole päivä, jona työkyvyttömyyslautakunta on tutkinut kantajaa.
- 72 Näin on sitäkin suuremmalla syyllä, kun tämä päivämäärä ei ole välttämättä virheellinen, koska työkyvyttömyyslautakunnan puheenjohtaja on voinut edellä 70 kohdassa mainituissa olosuhteissa todeta 9.11.2018 lähtien, että enemmistö on sen päätelmän kannalla, jonka hän on itse vahvistanut 21.11.2018 tutkittuaan kantajan.
- 73 Näin ollen on hylättävä argumentit, joihin EIP on vedonnut sen väitteensä tueksi, jonka mukaan ainoastaan 16. ja 23.1.2019 päivätyt lomakkeet on otettava huomioon työkyvyttömyyslautakunnan lausunnon sisällön määrittämiseksi ja siis riidanalaisten päätösten laillisuuden arvioimiseksi. Näin ollen kyseisten arviointien on perustuttava mainittuihin lomakkeisiin sekä asiakirjaan, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, joka on vahvistettu asiakirjalla, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnassa 9.11.2018 annettu lääketieteellinen asiantuntijalausunto”.

Työkyvyttömyyslautakunnan lausunnon sisältö

- 74 Kun huomioon otettavat asiakirjat on yksilöity, on määritettävä työkyvyttömyyslautakunnan lausunnon sisältö.
- 75 Asiakirjasta, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, jonka EIP:n hallinto vastaanotti 21.12.2018, ilmenee, että työkyvyttömyyslautakunnan kolmen jäsenen mukaan kantaja ei voinut enää hoitaa tehtäviään EIP:ssä mutta että hän kykeni edelleen harjoittamaan ammattitoimintaa sen ulkopuolella.
- 76 Tämä kanta vastaa asiakirjan, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnassa 9.11.2018 annettu lääketieteellinen asiantuntijalausunto”, alaosassa ilmaistua kantaa; tämä asiakirja toimitettiin 18.12.2018 EIP:n työterveysyksikölle, joka on ilmoittanut siitä hallinnolleen jättäen pois arkaluonteiset henkilötiedot, kuten tämä on kirjoittanut 8.3.2019.
- 77 Näin ilmaistu työkyvyttömyyslautakunnan lausunto ei ole ristiriidassa tämän lautakunnan kolmen jäsenen 16. ja 23.1.2019 päivätyissä lomakkeissa omaksuman kannan kanssa.
- 78 Nimittäin 8.3.2019 tehdystä päätöksestä, vastinekirjelmän 75 kohdasta ja EIP:n istunnossa esittämistä toteamuksista ilmenee, että kummankin edellä 75 ja 76 kohdassa mainitun asiakirjan toimittamisen sekä 16. ja 23.1.2019 päivätyjen lomakkeiden toimittamisen välisenä aikana EIP:n ja ainakin työkyvyttömyyslautakunnan puheenjohtajan välillä oli epävirallista yhteydenpitoa. Näiden kontaktien johdosta lautakunnan jäsenet ovat voineet katsoa, että koska kantaja ei ole työkyvytön suhteessa yleisiin työmarkkinoihin, rasti oli pantava ruutuun ”not invalid”, koska tällainen oli EIP:n vahvistama käsitys työkyvyttömyydestä.
- 79 EIP kiistää tämän kannan ja väittää, että todetessaan asiakirjassa, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, että kantaja oli työkyvytön suhteessa EIP:hen mutta ei suhteessa yleisiin työmarkkinoihin, työkyvyttömyyslautakunnan puheenjohtaja olisi itse asiassa ehdottanut kansallisen oikeuden mukaista taloudellista järjestelyä, joka olisi mahdollistanut kantajan jäämisen pois toimielimen palveluksesta tietyn rahasumman avulla.
- 80 Tämä väite – sen lisäksi, ettei sitä ole näytetty toteen – koskee syitä, jotka olisivat saaneet työkyvyttömyyslautakunnan puheenjohtajan toteamaan edellä mainitussa asiakirjassa, että kantaja pystyi harjoittamaan ammattitoimintaa yleisillä työmarkkinoilla, vaikka hän oli vastedes kykenemätön työskentelemään EIP:ssä, mutta siinä ei saateta kyseenalaiseksi itse toteamusta.
- 81 Näin ollen riidanalaisten päätösten laillisuuden arvioimiseksi on katsottava, että työkyvyttömyyslautakunnan lausunnon mukaan kantaja ei voinut enää hoitaa tehtäviä EIP:ssä mutta kykeni edelleen harjoittamaan ammattitoimintaa yleisillä työmarkkinoilla.

Työkyvyttömyyden käsite, jota käytetään eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklassa ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklassa

- 82 Kantaja katsoo, että koska hän oli kykenemätön työskentelemään EIP:ssä, tämän oli todettava hänet työkyvyttömäksi, kun taas EIP:n mukaan työkyvyttömyyden käsite sulkee pois sen, että henkilö kykee edelleen työskentelemään tämän elimen ulkopuolella.

- 83 Tässä yhteydessä on todettava, että eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklan ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklan mukaan työkyvytön on järjestelmään kuuluva henkilö, jonka on asianmukaisesti todettu sairauden, onnettomuuden tai vammaisuuden johdosta olevan fyysisesti tai henkisesti kykenemätön hoitamaan pysyvästi ”tehtäväänsä tai muuta vastaavan tasoista tehtävää”.
- 84 Näistä säännöksistä ilmenee, että EIP:n työntekijän työkyvyttömyyttä on arvioitava suhteessa hänen kykynsä palata ”tehtäväänsä tai muuhun vastaavan tasoiseen tehtävään”.
- 85 Toisin kuin EIP väittää, ”muiden vastaavan tasoisten tehtävien”, joita kantajan olisi myös oltava kykenemätön hoitamaan eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklassa ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklassa tarkoitetulla tavalla, oli oltava EIP:n sisäisiä.
- 86 Ensinnäkin eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklaa ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklaa on nimittäin tulkittava tältä osin analogisesti Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 78 artiklan kanssa, jonka mukaan ”virkamiehellä on – oikeus työkyvyttömyyskorvaukseen, kun häntä kohtaa pysyvä, täydelliseksi katsottu työkyvyttömyys, joka estää häntä hoitamasta mihinkään hänen tehtäväryhmänsä toimeen kuuluvia tehtäviä”.
- 87 Samalla tavalla kuin henkilöstösääntöjen 78 artiklassa viitataan henkilöstösääntöjen 5 artiklassa ja liitteessä I määriteltyihin tehtäväryhmiin, jotka ovat Euroopan unionin toimielinten organisaatiolle ominaisia, on katsottava, että eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklassa ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklassa viitataan EIP:n sisäisten tehtävien luokitteluun, joka on vahvistettu EIP:n henkilöstösääntöjen 14 artiklassa.
- 88 EIP:n henkilöstösääntöjen 14 artiklassa luetellaan neljä henkilöstöryhmää, eli johtohenkilöstö, suunnitteluhenkilöstö, toimeenpanohenkilöstö ja vastavalmistuneet, ja näiden ryhmien sisällä eriasteisia tehtäviä, eli johtohenkilöstön osalta ylempi johto ja tehtävä C, suunnitteluhenkilöstön osalta tehtävät D, E ja F ja toimeenpanohenkilöstön osalta tehtävät G, H, I ja K.
- 89 Tästä viittauksesta EIP:n henkilöstösääntöjen 14 artiklassa vahvistettuun työn organisointiin seuraa, että eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklaan ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklaan sisältyvä työkyvyttömyyden käsite on määriteltävä suhteessa EIP:hen ja siellä hoidettaviin tehtäviin.
- 90 Toiseksi on korostettava, että EIP:n perustamat työkyvyttömyyslautakunnat ovat siihen kuuluvia elimiä (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 11.4.2006, Angeletti v. komissio, T-394/03, EU:T:2006:111, 159 kohta) ja niillä ei näin ollen ole oikeudellisesti toimivaltaa arvioida EIP:n henkilöstön kykyä hoitaa ammatillisia tehtäviä tämän laitoksen ulkopuolella.
- 91 Mainituilla lautakunnilla on oikeudellisesti toimivalta lausua EIP:n henkilöstön kyvystä työskennellä EIP:ssä. Sitä vastoin niillä ei ole tällaista toimivaltaa silloin, kun on kyse sen arvioimisesta, kykeneekö henkilö – vaikka hän kuuluisi EIP:n henkilöstöön – työskentelemään muussa Euroopan unionin toimielimessä tai kansallisilla markkinoilla jossakin yrityksessä tai jäsenvaltioiden hallinnossa. Lausuttaessa kyseisten henkilöiden kyvystä työskennellä muualla kuin EIP:n palveluksessa, kuuluu asianomaisen henkilön tutkiminen muiden toimielinten tai kansallisten viranomaisen perustamien lautakuntien tehtäviin.

- 92 Ei siis voida ajatella, että EIP:n perustaman työkyvyttömyyslautakunnan antamat lausunnot voisivat sitoa muiden toimielinten tai kansallisten viranomaisten perustamia saman luonteisia lautakuntia maissa, joissa EIP:n henkilöstö voisi tämän jälkeen jatkaa toimintaa.
- 93 Lausueessaan kantajan kyvystä harjoittaa toimintaa yleisillä työmarkkinoilla on käsiteltävässä asiassa perustettu työkyvyttömyyslautakunta näin ollen puuttunut tällaisten lautakuntien toimivaltaan ja luonut siten ristiriidan oman arvionsa, joka koskee kantajan kykyä työskennellä yleisillä työmarkkinoilla ja niiden arvioiden välillä, joita muiden toimielinten tai kansallisten viranomaisten perustamat työkyvyttömyyslautakunnat voisivat myöhemmin antaa.
- 94 Kolmanneksi on todettava, että eläkejärjestelmää koskevan säännösten 51-1 artiklan mukaan työkyvyttömyyseläkettä vähennetään, jos työkyvytön harjoittaa ansiotoimintaa siltä osin kuin työkyvyttömyyseläkkeen, huollettavien lasten osalta maksettavan eläkkeen korotuksen ja tästä toiminnasta saatavan ansion määrä ylittää nettopalkan määrän, joka vastaa vakuutetun palkkatasoa ja tehtävää samassa perhetilanteessa kuin ajankohtana, jona hänet todettiin työkyvyttömäksi.
- 95 Tästä säännöksestä seuraa, että EIP:hen sovellettavassa säännöstössä hyväksytään se mahdollisuus, että EIP:ssä työkyvyttömäksi todettu työntekijä harjoittaa ansiotoimintaa tämän elimen ulkopuolella sikäli kuin hänen erilaisten tulojensa kokonaismäärä ei ole suurempi kuin nettopalkka, jota hän sai työskennellessään EIP:ssä.
- 96 EIP väitti istunnossa, että tämä mahdollisuus rajoittui sellaisen toiminnan harjoittamiseen, jonka ei voitu katsoa vastaavan työntekijän EIP:ssä harjoittamaa toimintaa. Sen mukaan eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklaan ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklaan sisältyvä työkyvyttömyyden käsite merkitsee työkyvyttömyyttä harjoittaa tämän elimen sisällä tai sen ulkopuolella samanlaista tai vastaavaa toimintaa, jota työntekijä harjoitti ajankohtana, jona työkyvyttömyyslautakunta antoi lausuntonsa. Siten eläkejärjestelmää koskevan säännösten 51.1 artikla koskisi ainoastaan harvinaisia tilanteita, joissa EIP:ssä työkyvyttömäksi todettu henkilö harjoittaisi EIP:n ulkopuolella erilaista toimintaa kuin mitä hän on harjoittanut EIP:ssä.
- 97 EIP:n puoltamaa tulkintaa ei voida hyväksyä.
- 98 Sille ei yhtäältä löydy mitään tukea kyseessä olevan säännösten tekstistä, jossa päinvastoin todetaan, että EIP:n työntekijällä on mahdollisuus – rajoittamatta sitä mitenkään – harjoittaa muuta toimintaa sen jälkeen, kun hänet on todettu kyvyttömäksi työskentelemään EIP:ssä. Tällaisesta muotoilusta, jossa käytetään yleisiä termejä, seuraa, että minkä tahansa toiminnan harjoittaminen EIP:n ulkopuolella on sallittua siinä tapauksessa, että työkyvyttömyys on todettu, ja ainoa rajoitus on tulojen yläraja, kuten mainituissa säännöksissä todetaan.
- 99 Toisaalta EIP:n puoltama tulkinta on omiaan aiheuttamaan oikeudellista epävarmuutta. Mikäli tällainen tulkinta hyväksyttäisiin, voitaisiin nimittäin pohtia, miten EIP voisi määritellä tehtävät, joiden voitaisiin katsoa tai joiden olisi katsottava yleisillä työmarkkinoilla vastaavan niitä tehtäviä, joita EIP:n työntekijät hoitavat sen palveluksessa. Unionin yleinen tuomioistuin pohtii erityisesti sitä, mitkä arviointiperusteet olisi silloin otettava huomioon tällaisten vastaavuuksien vahvistamiseksi, ja sitä, olisiko tällaiset arviointiperusteet julkaistava, ja se toteaa, että tällaisen määrittely- ja julkistamistyön toteuttaminen vaikuttaa mahdottomalta toteuttaa, koska yleisillä työmarkkinoilla harjoitettavat tehtävät ovat luonteeltaan syvästi muuttuvia.

- 100 Näiden eri seikkojen perusteella on katsottava, että eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklassa ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklassa tarkoitettua työkyvyttömyyden käsitettä on tulkittava siten, että se koskee sellaista EIP:n työntekijää, jonka tämän perustama työkyvyttömyyslautakunta on todennut olevan kyvytön palaamaan tehtäviinsä tai vastaaviin tehtäviin tässä elimessä.

Eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 ja 48-1 artiklan ja hallinnollisten säännösten 11.1 ja 11.3 artiklan rikkominen

- 101 Koska työkyvyttömyyslautakunta oli käsiteltävässä asiassa todennut, että kantaja oli kyvytön hoitamaan tehtäviä EIP:ssä, ja koska eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklassa ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklassa käytettyä työkyvyttömyyden käsitettä oli arvioitava ainoastaan suhteessa EIP:hen, tämän oli todettava kantaja työkyvyttömäksi.
- 102 Näin ollen on katsottava, että todetessaan riidanalaisissa päätöksissä, että kantaja on työkykyinen ja että hänen poissaolonsa on perusteeton 18.2.2019 alkaen EIP rikkoi eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 artiklaa ja hallinnollisten säännösten 11.1 artiklaa.
- 103 Lisäksi EIP rikkoi eläkejärjestelmää koskevan säännösten 48-1 artiklaa ja hallinnollisten säännösten 11.3 artiklaa, joihin kantaja myös vetosi ensimmäisessä kanneperusteessaan ja joiden mukaan nimenomaan työkyvyttömyyslautakunta on toimivaltainen vahvistamaan työkyvyttömyyden, mikäli asia riitautetaan.
- 104 Edellä mainittujen säännösten rikkominen on vieläkin ilmeisempää 16.3.2020 tehdyn päätöksen osalta, kun tämän päätöksen tekohetkellä EIP:n käytettävissä oli myös C:n laatima 15.3.2019 päivätty todistus, jossa tämä totesi yhtäältä, että työkyvyttömyyslautakunnan yksimielisen näkemyksen mukaan kantaja oli työkyvytön suhteessa EIP:hen, ja toisaalta, että jos hän olisi ymmärtänyt oikein 23.1.2019 päivätyn lomakkeen, hän olisi pannut rastin ”ruutuun ’invalid’ viitaten EIP:hen”. Tämä todistus vahvisti – ilman, että se olisi ollut tarpeen – että työkyvyttömyyslautakunta katsoi, että kantaja oli kyvytön palaamaan työhön EIP:ssä.

Ensimmäistä kanneperustetta koskeva päätelmä

- 105 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että ensimmäinen kanneperuste on perusteltu ja riidanalaiset päätökset on näin ollen kumottava ilman, että on tarpeen tutkia muita kantajan ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämiä argumentteja tai kantajan tämän kanneperusteen tueksi 26.4.2021 esittämien lisätodisteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä taikka toista kanneperustetta.

Vaatus, joka koskee EIP:n velvoittamista maksamaan kantajan työkyvyttömyyseläke takautuvasti

- 106 Kolmannessa vaatimuksessaan kantaja vaatii, että EIP velvoitetaan maksamaan työkyvyttömyyseläkettä takautuvasti lähtökohtaisesti 1.2.2019 alkaen ja viivästyskorkoa, joka lasketaan Euroopan keskuspankin vahvistaman korkokannan mukaan korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä, siihen asti, kunnes maksut on suoritettu kokonaan.

- 107 EIP katsoo, että kyseistä vaatimusta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska mainitun vaatimuksen hyväksyminen merkitsisi, että unionin yleinen tuomioistuin määrää sen toteamaan kantajan sovellettavassa säännöstössä tarkoitettulla tavalla työkyvyttömäksi. EIP:n mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei voi kuitenkaan antaa määräyksiä toimielimille, joiden on SEUT 266 artiklan nojalla ainoastaan toteutettava kumoamistuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.
- 108 Lisäksi EIP katsoo, ettei unionin yleinen tuomioistuin eikä se itse voi omalla arvioinnillaan korvata työkyvyttömyyslautakunnan suorittamaa arviota, kun kyse on sen lääketieteellisistä toteamuksista, joita on pidettävä lopullisina. Se katsoo, että jotta kantajalle voitaisiin myöntää työkyvyttömyyseläke, on perustettava uusi työkyvyttömyyslautakunta, jonka tehtävänä olisi määrittää, onko kantaja työkyvytön vai ei.
- 109 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että – kuten EIP toteaa – unionin tuomioistuimet eivät voi hallinnollisen viranomaisen oikeuksia loukkaamatta määrätä unionin toimielintä tai laitosta toteuttamaan erityisiä toimenpiteitä päätöksen kumoamisesta annetun tuomion täytäntöönpanemiseksi (ks. vastaavasti tuomio 14.9.2011, Marcuccio v. komissio, T-236/02, EU:T:2011:465, 163 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 110 Oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdan toiseen virkkeeseen sisältyvää sääntöä on kuitenkin sovellettava EIP:n ja sen työntekijöiden välisiin riitoihin (ks. vastaavasti tuomio 28.9.1999, Hautem v. EIP, T-140/97, EU:T:1999:176, 77 kohta, joka on pysytetty 2.10.2001 annetulla tuomiolla EIP v. Hautem, C-449/99 P, EU:C:2001:502, 95 kohta).
- 111 Unionin tuomioistuimilla on tämän säännöksen mukaan taloudellisuonteisissa riidoissa täysi harkintavalta, jonka puitteissa ne voivat tarpeen vaatiessa viran puolesta velvoittaa vastaajan maksamaan korvausta vahingosta, joka on aiheutunut sen virheestä, ja tällaisessa tapauksessa arvioida aiheutuneen vahingon kohtuuden mukaan ottamalla huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet (ks. tuomio 20.5.2010, Gogos v. komissio, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 112 Henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä unionin tuomioistuimille täten annettu täysi harkintavalta merkitsee sitä, että niiden tehtäväksi annetaan erityisesti kokonaisvaltaisen ratkaisun antaminen niiden käsiteltäväksi saatettuihin oikeusriitoihin ja tällä toimivallalla on tarkoitus antaa unionin tuomioistuimille mahdollisuus varmistaa niiden henkilöstöasioissa antamien kumoamistuomioiden tehokas vaikutus (ks. tuomio 20.5.2010, Gogos v. komissio, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 49 ja 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 113 Käyttäessään täyttä harkintavaltaansa unionin tuomioistuimet eivät anna määräyksiä asianomaisille toimielimille tai elimille vaan niillä on tarvittaessa toimivalta tehdä niiden sijasta päätökset, joita ne päätelmät, jotka ne riitaa koskevan oikeudellisen arviointinsa päätteeksi tekevät, välttämättä edellyttävät.
- 114 Käsiteltävässä asiassa nousee esiin kysymys siitä, onko kantajan kolmas vaatimus tulkittava unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetyksi vaatimukseksi käyttää sille kuuluvaa täyttä harkintavaltaa. Tältä osin on määritettävä, onko tällaisella vaatimuksella unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ”taloudellisuonteinen riita”.

- 115 Kun unionin yleinen tuomioistuin tiedusteli EIP:ltä tätä, se ei kiistänyt, että sen ja työntekijöidensä välisissä riidoissa unionin tuomioistuimilla on myös EIP:n suhteen täysi harkintavalta sikäli kuin kyseiset riidat ovat taloudellislouhteisia.
- 116 EIP katsoo kuitenkin, että esillä oleva riita ei ole luonteeltaan tällainen, koska kantajan vaatimus työkyvyttömyyseläkkeen maksamisesta takautuvasti edellyttää, että hänet on todettu työkyvyttömäksi EIP:hen sovellettavassa säännöstössä tarkoitetulla tavalla, ja koska tällainen työkyvyttömäksi toteaminen kuuluu ainoastaan työkyvyttömyyslautakunnan toimivaltaan.
- 117 Tässä yhteydessä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan tässä säännöksessä tarkoitettuja ”taloudellislouhteisia riitoja” ovat työntekijöiden unionin toimielintä tai elintä vastaan nostamat vahingonkorvauskanteet sekä kaikki kanteet, joissa vaaditaan, että tällainen toimielin tai elin maksaa työntekijälle rahasumman, johon tämä katsoo olevansa oikeutettu henkilöstösääntöjen mukaisesti tai muun sellaisen toimen mukaisesti, jota hänen palvelussuhteeseensa sovelletaan (ks. vastaavasti tuomio 18.12.2007, *Weissenfels v. parlamentti*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 65 kohta ja tuomio 20.5.2010, *Gogos v. komissio*, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 45 kohta).
- 118 Kun kantaja käsiteltävässä asiassa vaatii unionin yleistä tuomioistuinta lausumaan sen päätöksen laillisuudesta, jolla hänelle jätettiin myöntämättä ”työkyvyttömän” henkilön asema, ja kolmannen vaatimuksen perusteella velvoittamaan EIP:n maksamaan hänelle rahasumman, on ymmärrettävä, että käsiteltävästä kanteesta tulee taloudellislouhteinen riita. Päätöksellä, jolla kantaja katsotaan ”työkykyiseksi” on nimittäin välittömiä vaikutuksia asianomaisen henkilön tilanteen jatkuvuuteen työntekijänä EIP:ssä ja siis hänen palkkaansa ja taloudellislouhteisiin oikeuksiinsa (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2010, *Gogos v. komissio*, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 47 kohta ja tuomio 30.9.2013, *Possanzini v. Frontex*, F-124/11, EU:F:2013:137, 73 kohta).
- 119 Näin ollen on todettava, että esillä oleva riita on taloudellislouhteinen ja että unionin yleisellä tuomioistuimella on siis käsiteltävässä asiassa täysi harkintavalta.
- 120 On tosin tarpeen, että EIP tekee edellä 105 kohdassa päätetyn riidanalaisten päätösten kumoamisen johdosta SEUT 266 artiklan perusteella uuden päätöksen, jolla vahvistetaan kantajan työkyvyttömyys ja myönnetään hänelle oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen, koska työkyvyttömyyslautakunnan lausunto ei voi yksinään tuottaa näitä vaikutuksia.
- 121 EIP:n ei tarvitse kuitenkaan kyseisen päätöksen tekemistä varten tutkia uudestaan kantajan tilannetta, koska sillä on käsiteltävässä asiassa vain sidottu harkintavalta, joka velvoittaa sen tekemään hallinnolliset päätelmät tässä tarkoituksessa asianmukaisesti perustetun työkyvyttömyyslautakunnan toteamasta työkyvyttömyydestä (ks. a contrario lääketieteellisen päätöksen kumoamisesta, jonka seurauksena hallinto oli velvollinen tutkimaan uudestaan kantajan tilanteen, tuomio 28.9.2011, *Allen v. komissio*, F-23/10, EU:F:2011:162, 115 kohta).
- 122 Eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 ja 48-1 artiklasta seuraa nimittäin yhtäältä, että työkyvyttömyyslautakunta toteaa työkyvyttömyyden. Toisaalta EIP:n henkilöstösääntöjen 33 d artiklan ja 36 artiklan sekä eläkejärjestelmää koskevan säännösten 49-1 artiklan nojalla työntekijöillä, jotka työkyvyttömyyslautakunta on todennut työkyvyttömiksi, on oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen.
- 123 Käsiteltävässä asiassa, kuten edellä 75–81 kohdasta ilmenee, työkyvyttömyyslautakunnan lausunto, jonka mukaan kantaja on työkyvytön, on ilmaistu asiakirjassa, jonka otsikko on ”Työkyvyttömyyslautakunnan 9.11.2018 esittämä päätelmä”, josta on todettu kaikkien asiaan

liittyvien olosuhteiden valossa, että siinä ilmaistaan työkyvyttömyyslautakunnan jäsenten kanta, joten EIP:llä, joka ei ole väittänyt, että työkyvyttömyyslautakunnassa käyty menettely olisi ollut lainvastainen, ei ole muuta vaihtoehtoa kuin todeta kantaja työkyvyttömäksi ja näin ollen myöntää hänelle oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä ilman, että olisi perustettava uusi työkyvyttömyyslautakunta.

- 124 Näin ollen EIP on velvoitettava maksamaan kantajalle työkyvyttömyyseläkettä, johon hänellä on oikeus 1.2.2019 alkaen, sekä tälle eläkkeelle viivästyskorkoa, kunnes maksut on suoritettu kokonaan; viivästyskorot lasketaan sen korkokannan mukaan, jonka EKP on vahvistanut perusrahoitusoperaatioillaan ja joka on voimassa maksun erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä, korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.
- 125 Näin määritellystä summasta on vähennettävä summat, jotka on saman jakson aikana maksettu kantajalle palkkana ja joihin hän ei ole oikeutettu työkyvyttömyyseläkkeen maksamisen vuoksi.

Vahingonkorvausvaatimus

- 126 Kantaja katsoo, että kun EIP pakotti hänet nostamaan kanteen, vaikka työkyvyttömyyslautakunnan lausunto oli selvä hänen työkyvyttömyytensä osalta, se aiheutti hänelle henkistä kärsimystä, joka muodostui hänen ahdistuneisuutensa pahenemisesta ja joka olisi korvattava maksamalla kohtuulliseksi arvioitu 5 000 euron summa.
- 127 Kantajan mukaan syy-yhteys henkisen kärsimyksen ja EIP:n menettelyn välillä on selvä, koska hänelle ei olisi aiheutunut tätä ylimääräistä stressiä, jos EIP olisi suostunut vahvistamaan työkyvyttömyyslautakunnan päätelmät.
- 128 Kantaja esittää tältä osin psykiatrin E:n lausunnon, joka on päivätty 2.6.2020.
- 129 EIP kiistää tämän vaatimuksen.
- 130 Tässä yhteydessä on korostettava, että oikeuskäytännön mukaan lainvastaisen toimen kumoaminen voi sinällään olla asianmukainen ja periaatteessa riittävä korvaus henkisestä kärsimyksestä, joka tästä toimesta on voinut aiheutua (tuomio 9.11.2004, Montalto v. neuvosto, T-116/03, EU:T:2004:325, 127 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 9.7.1987, Hochbaum ja Rawes v. komissio, 44/85, 77/85, 294/85 ja 295/85, EU:C:1987:348, 22 kohta).
- 131 Asian laita on toisin vain silloin, jos kantaja on näyttänyt toteen, että hänelle on aiheutunut henkistä kärsimystä, joka on erotettavissa kumoamisen perusteena olevasta lainvastaisuudesta ja jota ei voida kokonaisuudessaan korjata tällä kumoamisella (tuomio 31.5.2018, Korwin-Mikke v. parlamentti, T-352/17, EU:T:2018:319, 78 kohta).
- 132 Vaikka käsiteltävässä asiassa on todettava, että ahdistustilan pahenemisesta aiheutunut vahinko, johon kantaja vetoaa, liittyy EIP:n menettelyyn oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, unionin yleinen tuomioistuimikin katsoo kuitenkin, että kantaja ei ole näyttänyt toteen, ettei tätä vahinkoa voitaisi kokonaisuudessaan korjata EIP:n päätöksen kumoamisella varsinkaan, kun siihen liittyy käsiteltävässä asiassa kyseisen laitoksen velvoittaminen maksamaan kantajalle kokonaisuudessaan rahalliset suoritukset, jotka hän oli menettänyt kumotun päätöksen seurauksena (ks. vastaavasti tuomio 30.1.2020, BZ v. komissio, T-336/19, ei julkaistu, EU:T:2020:21, 55 kohta).

133 Näin ollen kantajan esittämä henkisen kärsimyksen korvaamista koskeva vaatimus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

134 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

135 Koska EIP on hävinnyt pääosan vaatimuksistaan, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan investointipankin (EIP) 8.2. ja 8.3.2019 tekemät päätökset, joissa KL todetaan työkykyiseksi ja hänen poissaolonsa perusteettomaksi 18.2.2019 alkaen, ja EIP:n pääjohtajan 16.3.2020 tekemä päätös, jolla ne pidetään voimassa, kumotaan.

2) EIP velvoitetaan maksamaan KL:lle työkyvyttömyyseläkettä 1.2.2019 alkaen sekä tälle eläkkeelle viivästyskorot, jotka lasketaan maksujen täysimääräiseen suorittamiseen asti sen korkokannan mukaisesti, jonka Euroopan keskuspankki (EKP) on vahvistanut perusrahoitusoperaatioillensa ja joka on voimassa maksun erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä, korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä, ja vähennettynä summilla, jotka kantajalle on maksettu palkkana saman jakson aikana ja joihin hän ei ollut oikeutettu työkyvyttömyyseläkkeen maksamisen vuoksi.

3) Kanne hylätään muilta osin.

4) EIP velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Gervasoni

Nihoul

Frendo

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä marraskuuta 2021.

Allekirjoitukset